

GLASUL BISERICII

REVISTA OFICIALĂ A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH LT. JUSTINIAN

Mirurile morților sunt cuvîncioase, iar Hristos, putrefjunii
s'au arătat strein.

GLASUL BISERICII

Revista oficială a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor
Apare cu binecuvântarea și îndrumarea I. P. S. Patriarh Lt. Justinian

Ț U P R I N S U L

	<u>Pag.</u>
1. Pastorală de Paști a I. P. S. Patriarh Lt. Justinian	1
2. Gânduri de Sfintele Paști de Pr. Dumitru Cristescu	8
3. Spiritul timpului de Pr. Gh. Diculescu	11
4. Vizita I. P. S. Patriarh Lt. Justinian la Biserica Batiște din Capitală	13
5. Partea oficială	16
— Mișcare în personalul administrativ dela Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor	16
— Secția culturală	17
— Secția economică	20
— Secția administrativă	27
6. Colțul sindical	30

Prea Cucernicii Preoți și toți cititorii revistei noastre sunt rugați să trimită pe adresa redacției propuneri și sugestii în vederea reorganizării revistei „Glasul Bisericii”, precizând ce anume articole ar dori să cuprindă pe viitor

JUSTINIAN

*Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Iașilor și
Mitropolit al Moldovei, Președinte al Sfântului Sinod
și Patriarh Locotenent al României*

*Tuturor dreptslăviților creștini și iubitului nostru cler:
har, milă și pace dela Părintele luminilor, iar din partea
Noastră arhierescă binecuvântare.*

Iubiți fii duhovnicești,

Covârșitoare și nepovestită bucurie aduce întregii creștinătăți, s'ăvita zi a Învierii Mântuitorului. Măreția acestei bucurii amintește și destălnuește lumii de pretutindenii și de totdeauna taina nepătrunsă a biruinței vieții asupra morții, a strălucirii adevărului asupra întunerecului.

Biserica noastră dreptslăvitoare numește ziua Învierii Domnului „Zi sfântă, Praznic al Praznicilor, Sărbătoare a Sărbătorilor, pe care Domnul a făcut-o ca să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“. Cu adevărat prăznuirea acestei sfinte sărbători are darul de a încălzi și îmbărbăta sufletele creștinilor, de a lumina conștiințele și de a mângâia și întări inimile.

Ori de câte ori creștinătatea se apropie de praznicul Învierii Mântuitorului, orice nouă de griji se risipește din sufletul creștinilor, iar în inimi năvălește căldura cea nepieritoare a bucuriei vieții. Căci viața este un dar dumnezeesc care se desvoltă în atmosfera păcii și a dragostei.

Lumina lui Hristos luminează peste toți, spărgând orice stavilă de deosebire între oameni, iar sufletele plutesc într-o frățietate de simțire, îmbietoare la îndemnul Apostolului Neamurilor, care spune: „bucurați-vă pururea în Domnul și iarăși zic bucurați-vă” (Filipeni IV. 4).

Iată că însăși firea înconjurătoare, sub impulsul primăverii, se împodobește la acest praznic duhovnicesc în haină de sărbătoare; ogoarele sunt investimântate cu semănături dătătoare de mari nădejdi; pădurile, prin freamățul lor, cheamă ploile să-și reverse apele peste pășuni și livezi, iar păsările cu viersul lor felurit, poartă în văzduh vestea cea minunată a creațiunii. Pretutindeni se simte armonia perfecțiunii, pe care numai duhul cel ascuns al păcatului vrea s'o turbure pe alocurea. Dar grija Proniei dumnezeiești, învinge încercările acestui duh protivnic vieții, după cum spune Sfânta Carte: „Voiu trimite pace pe pământul vostru și nimenea nu vă va turbura” (Lev. XXVII, 6).

Chezășia acestei păci este Fiul lui Dumnezeu, „omul Hristos Iisus, care s'a dat pre Sine Insuși preț de răscumpărare pentru toți” (I. Tim. II, 5-6).

Deci, „Hristos este pacea noastră”. (Efeseni II, 14).

Iubiți fii duhovnicești,

Bucuria pe care o simte creștinătatea cu prilejul Învierii Domnului, este cu adevărat bucuria duhului și a dragostei care nu pierе niciodată; este imnul triumfal al bucuriei divine, armonia și pacea biruitoare a cerului.

„Căci Mântuitorul Hristos a murit ca să mântuiască pre cei păcătoși și a înviat ca să lumineze și să desăvârșească pe cei drepți; a murit ca să închidă porțile iadului și a înviat ca să ne deschidă ușile raiului; în sfârșit a murit pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră”. De aceea, „cerurile după cuviință să se veszească și pământul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că Hristos s'a sculat, veselă cea veșnică”.

Prin Înviere, Mântuitorul statornicește o nouă ordine duhovnicească în lume și întemeiază împărăția Sa în inimile oamenilor. Ea reprezintă creațiunea omului nou, a omului păcii și al dragostei.

Moartea Mântuitorului este prețul răscumpărării; iar Învierea Lui este chezașia păcii veșnice. „Căci dacă n'a înviat Hristos zadarnică este propoveduirea noastră și deșartă este și credința voastră”. (I. Cor. XV, 14). Pe realitatea Învierii Domnului se întemeiază, după cum spune Sf. Ioan Gurădeaur, „*împărăția cea de obște*”, în care glasul Fiului lui Dumnezeu cheamă neîncetat, sufletele celor însetați de credință în mântuire, spunându-le: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați dela Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre”. (Mat XI, 28—30).

Mulți din oameni însă sunt încă departe de a trăi după duhul cel nou al bunei înțelegeri și al păcii propovăduite de Evanghelle. Comorile pământului, cu aurul și bunurile lui, încătușează sufletul și pustiesc ființa noastră cea din lăuntru. Inima nu este încălzită de razele cereștei făclietăți între oameni, care toți la o laltă sunt fii ai aceluiași Tată ceresc.

Pentru aceasta Biserica luptă permanent să îndrepte cugetul și inima oamenilor către bunătatea cea negrăită a Evangheliei și să cucerească împărăția inimilor tuturor, căci „*împărăția lui Dumnezeu este în lăuntru vostru*”. (Luca XVII, 21). Această slăvită împărăție din inimile oamenilor este semnul vădit al iubirii de Dumnezeu și de oameni, de trăire în duhul păcii și al bunei înțelegeri pe acest pământ. Și aceasta formează taina biruinței împotriva păcatului și a vrăjmășiei ce cuprinde inima omenească. Starea aceasta nu este de cât rodul credinței și se vedește în afară prin săvârșirea faptei bune. Din clocotul unei inimi frământate de dorurile sfinte ale virtuților creștinești, izbucnește dragostea și pacea dintre oameni, precum și acea înfrățire socială într-o comunune de viațuire sfântă.

Să îți pleci urechea la suferința și durerea semenului tău, să împarți pâinea ta câștigată prin muncă cinstită cu cel în lipsă și nevoi, să ai acea sfântă înțelegere de dragoste și de dreptate pentru toți oamenii, iată sensul adăic al trăirii nu numai pentru tine, ci și pentru aproapele tău și pentru marile idealuri ale unei conviețuiri evanghelice. Numai atunci îți vei da seama că ordinea și dreptatea socială, ca legi fundamentale ale progresului, devin naturale pentru fiecare creștin, căci toți oamenii au dreptul de a se bucura deopotrivă de bunurile pământești lăsate de Dumnezeu pentru bună starea și îndestularea tuturor.

Pacea însă nu se poate desăvârși de cât prin întronarea unei dreptăți sociale. Răpirea de bunuri din partea celor lacomi pentru a se crea privilegiul și îmbuibări nesățioase, impunând lipsa și mizeria pentru cei slabi, constituie cel mai învrăjbitor principiu purtător de ură, desbinare și răzburare. Deaceia Biserica lui Hristos luptă împotriva lăcomiei, îndemnând pe fiii ei să asculte glasul Evangheliei: „Căutați și vă păziți de lăcomie, căci viața cuiva nu atârnă de mulțimea averii lui“. (Luca XII, 15).

Glasul Evangheliei se ridică ca un tunet împotriva celor ce prin lăcomie și nedreptate voiesc să-și strângă bunuri pământești, uitând că alături de ei sunt atâția ce-și duc greul zilei în lipsuri și nevoi. Idealul unui creștin nu este acela al acumulării de averi pământești și de a trăi numai el fericit, în timp ce alții sufăr și zac în mizerie. Ci idealul unui creștin este acela de a vedea pe toți semenii, pe toți frații săi mulțumiți și fericiți. Un creștin trebuie să se simtă fericit numai în măsura în care fericește pe semenii săi.

Tălcutrea Învierii lui Hristos, care se înfățișează lumii ca o piatră de hotar între o lume stăpânită de păcat și între o lume a dragostei și a păcei, are un puternic răsunet în viața noastră de toate zilele. Și mai ales astăzi, când egoismul unor conducători de popoare încearcă să desbina pe oameni, transformându-i din frați în vrăjmași,

însemnează că nesocotesc poruncile Mântuitorului care spune: „Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“ (Mat. V, 9).

Zilele noastre sunt turburate de asemenea oameni care sunt stăpâniți de gânduri egoiste, de acele gânduri de asuprire a celor slabi și lipsiți de apărare. În dorința lor nesăbuită de câștiguri personale, acești egoiști, ațâță mereu la învrăjpire omenirea, căutând să provoace noi vărsări de sânge nevinovat. Ei nu au înțeles nimic din groaznicile suferințe pe care omenirea le-a îndurat de pe urma acelor două războaie ce au ruinat multe popoare. În sprijinul dorinței lor, ei nu se rușinează de a se ascunde sub scutul Evangheliei, deși învățătura Bisericii este protivnică învrăjbirii și vărsării de sânge. Ei se fac a ulta cuvintele Mântuitorului: „Toți cei ce scot sabia, de sabia vor peri“ (Mat. XXVI, 52).

Popoarele au nevoie de pace, doresc pacea și o apărare, știind că pacea este condiția trebuitoare și esențială care promovează progresul vieții sociale. Biserica Ortodoxă apără pacea și îndeamnă pe credincioșii ei la iubire și frățietate între oameni și între popoare, fiindcă aceasta este porunca dată ei de Hristos Mântuitorul.

Cei ce îndeamnă la vrăjmașie, aceia deși se numesc creștini vor să răstignească pe Hristos a doua oară, căci n'au înțeles nimic din suferințele și jertfa Mântuitorului pentru pacificarea lumii. Pentru creștinii care gândesc la învrăjbirii între oameni și popoare, în zadar a înviat Hristos, iar praznicul Învierii nu este decât un moment de desfătare trupească. Departe de noi să fie o astfel de neînțelegere a Învierii Domnului.

Dimpotrivă, rănilor rămase de pe urma învrăjbirilor din trecut sunt încă vii și neleculte. Avem printre noi orfanii, invalizii și văduve. Aceștia toți ne sunt pilde dureroase ale urgiei războiului. Să ne îndreptăm grija noastră spre ajutorarea acestora, care sunt victimele altor egoiști, iar nenorocirea lor, să ne fie un imbold mai mult pentru păstrarea păcii și pentru mângâierea vieții celor suferinzi. Și astfel să dăm ascultare cuvintelor

Sfintei Scripturi: „Să nu se îngrijească fiecare numai de ale sale, ci fiecare să poarte grije și de ale altora.” (Filipeni II, 4).

Lipsa și sărăcia lăsate de războiul trecut vor fi înlăturate printr'o muncă încordată pentru înmulțirea belșugului ogoarelor și a producției fabricilor. Munca este un drept astăzi, dar și o datorie: deaceia s'o cultivăm neîncetat, iar acolo unde se cere s'o facem pentru binele obștesc, s'o săvârșim și de bună voe, neașteptând preț pentru ea.

Iubiți fii duhoonicești,

Ca să vă bucurați cu adevărat de praznicul Învierii, este nevoie mai întâi de învierea sufletelor voastre la o viață curată; este nevoie de învierea unei credințe puternice în ființa voastră lăuntrică și de o biruință a egoismului și urii ce clocotește în inimă.

Iubirea de Dumnezeu și de oameni să fie pentru toți un ideal spre care să priviți neîncetat ca spre o lumină deapurarea strălucitoare. Să luați aminte că adevărata iubire nu se trâmbează numai, ci mai ales se arată, se dovedește în faptă. În munca voastră de pe ogoare și în fabrici, să căutați neîncetat să fiți încălziți de năzuința sfântă a dragostei de aproapele și pe aceasta să o arătați prin fapte bune. Înaltele virtuți ale păcii și iubirii între voi să le cultivați ca pe niște mărgăritare de mult preț. În zori de zi, când începați lucrul vostru și în amurgul serii, când osteniți vă întoarceți la căminul vostru, să revizuiți conștiința voastră în lumina faptei bune săvârșite nu numai pentru voi, ci și pentru semenii voștri. În acest fel proslăviți pe Dumnezeu, săvârșind zi de zi fapta cea bună pentru propășirea tuturor.

În cugetele și inimile voastre să căutați a sălășlui primăvara gândurilor frumoase de viețuire pașnică pusă în slujba binelui obștesc; de a statornici primăvara virtuților creștinești de iubire și bună înțelegere.

Și așa veți contribui în mod solid și la întărirea temeliei nouzi așezări democratice din Țara noastră.

În același timp prin munca, sinceritatea și simțămintele voastre de bună înțelegere și de frățească întrecere în sporirea lucrului obștesc, veți pune o piatră la întărirea și înălțarea tinerei, dar viguroasei noastre Republici Populare Române.

La Marele praznic al Învierii Mântuitorului să vă încordați toate puterile de muncă și de jertfă pentru propășirea Țării și a poporului nostru.

Cu aceste gânduri, cu aceste îndemnuri și povețe, vă împărtășim din adâncul sufletului arhierescă binecuvântare și caldă urare ca Sărbătoarea Învierii Mântuitorului să o pătreceți în pace, cu bună cuviință, întru duhovnicească bucurie și întru dragoste frățească.

Hristos a Înviat!

I. Teștiuianu

Patriarh Lt.

Dată în Reședința Noastră Patriarhală de Învierea Domnului, în anul 1948.

GÂNDURI DE PAȘTI

Se cuvine ca prăznuirea Invierii Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos să fie pentru toți dreptcredincioșii creștini, un popas de trăire duhovnicească, un prilej minunat de înălțare sufletească.

Imnurile de proslăvire ale Bisericii noastre dreptslăvitoare, predaniile și toată învățătura evanghelică, ne îndeamnă și ne îndreaptă ființa noastră launtrică spre lumina cea neînserată a Invierii lui Hristos. Toate s'au umplut acum de lumină și de bună mireasmă și „cerul și pământul și cele de desupt”.

Deci toată făptura „cea văzută și cea nevăzută să prăznuiască Invierea lui Hristos”, Isvorul Invierii noastre.

Paștile creștinătății noastre vin, precum grăiesc cântările sfinte, ca o „isbăvire de întristare”, ca „pâinea cea cerească” și ca „paharul vieții” pentru inimile creștinilor. Ele propovăduiesc lumii, pacea și iertarea, iubirea și înfrățirea tuturor. „Să zicem fraților și celor ce ne urăsc, să ne îmbrățișăm unul pe altul și să iertăm toate pentru înviere”.

Iată că astăzi mai mult ca ori când marele și prea luminatul praznic al Invierii Domnului se cuvine să fie, mai ales pentru noi slujitorii lui Hristos, un prilej de înțărare și înnoire sufletească. Hristos este isvor al invierii noastre, „vie și nejerfită jertfă” care a înolt firea cea stricată a neamului omenesc.

Invierea lui Hristos este o chezășie neclintită a invierii noastre, căci „Hristos s'a sculat din morți, începătura invierii celor adormiți făcându-se”. Invierea Lui este însă isvor al prefacerii duhovnicești, al reînnoirii firii noastre celei din launtru. Și nimeni pe acest pământ nu are mai multă nevoie de duhul înnoirii în Hristos, decât preotul. El, care este chemat să propovăduiască neîncetat adevărurile cele veșnice; el care este orânduit să răspândească lumina virtuții și a harului ceresc; și care îndeplinește o putere și o misiune sublimă în lume; el, preotul, este firesc să-și

reinolască permanent inima și conștiința apostolatului său evanghelic, din lumina învierii lui Hristos.

Apostolatul creștin cere ca puterile cele din lăuntru ale ființei noastre să soarbă neîncetat din „apa cea vie” a evangheliei lui Hristos, după care trebuie să trăiască și pentru care să fie gata să se și jertfească. Dealul iubirea și eroismul apostolatului evanghelic își are izvorul în Hristos. Căci spune însuși Mântuitorul apostolilor Săi: „Eu sunt vița, voi mlădițele. Cine rămâne întru Mine și în cine Eu rămân, aduce roadă multă. Căci fără de Mine nu puteți face nimic”. (Ioan, XV, 5—6).

Legătura tainică cu Hristos statornicește biruința noastră în lumea gândurilor și primenește neîncetat puterea noastră de acțiune în domeniul fapte or bune.

Pentruca preotul de azi să poată fi prezent în toate lucrările de ordin social și pe tărâmul înfăptuirilor practice i se cere să fie model de viață, de inițiativă, de muncă și de jertfă. Mai mult decât ori cui i se impune să aibă o deosebită înțelegere nu numai pentru cucerirea sufletelor la o viață curată, sfântă, dar mai ales pentru a prinde sensul adânc al realizărilor practice din câmpul muncii obștești. Preotul este cel dintâlu chemat să dovedească tuturor că munca este nu numai un drept, dar și o datorie și că trebuie prețuită deopotrivă atât munca cu mintea, cât și cea cu brațele.

Preoția este grea; dar este înaltă, sublimă, sfântă. Întru toate și peste tot trebuie să primeze fapta bună, isvorită dintr’o conștiință vie, curată.

Model în ținuta sa morală, model în toată slujirea către Dumnezeu și către credincioșii săi, preotul să fie pildă vie pretutindeni. În gospodăria sa proprie, în toate acțiunile sale duhovnicești, precum și în treburile obștești, unde fapta îl va ajuta să cucerească dragostea și stima păstorilor săi, preotul să fie pildă de urmat.

Primatul faptei bune să fie îndreptar și lumină pentru o activitate preoțească plină de roduri bune și bine plăcute lui Dumnezeu. Vremile de mari prefaceri sociale prin care trecem ne îndeamnă să arătăm prin fapte că am prins sensul lor înalt.

Chipul păstorului de suflete, chipul preotului ortodox, să se proiecteze și pe tărâmul înfăptuirilor practice cu aceeași strălucire cu care este învăluit în marea sa slujire la sfântul altar. Viața plină de frumusețe spirituală și de virtuți îngerești a păstorului de suflete să se oglindească și să se reverse permanent în câmpul vieții obștești. Toată gândirea și frământarea noastră cea din lăuntru să nu fie luminată decât de filosofia faptelor, săvârșite pentru propășirea obștească, a faptelor evanghelice poruncite nouă de Hristos cel înviat din morți.

Pretutindeni, păstorul cel bun mângâie, descrețește frunțele, ajută, îndeamnă, gata de orice sacrificiu pentru poporul pe care-l păstorește. Lucrul acesta este cu neputință și ar rămâne numai ca o deșartă năzuință, dacă în inima preotului n'ar sălășlui primăvara gândurilor și faptelor bune ale Evanghellei lui Hristos.

La marele praznic al Învierii Domnului, mistuiți de flacăra credinței, să poposim în preajma strălucirii Lui, să înțelegem jertfa Lui pe Cruce și să desprindem sensul învierii Lui, pentru sufletele noastre. Și învăluiti de măreția clipelor, să devenim creatură nouă, înviind în adâncul sufletului nostru, credința caldă și sfântă, din care va țâșni fapta cea bună pentru întreaga obște.

La sărbătoarea cea mai mare și cea mai strălucitoare a întregii creștinătăți nu vom putea să proslăvim după cuvîntă pe Iisus cel înviat, decât în clipa în care vom putea zice cu sfântul și marele apostol Pavel: *nu mai sunt eu cel ce trăiesc, ci Iisus Hristos este Cel ce trăiește în mine*". (Galateni II, 20).

Pr. D. CRISTESCU
Consilier Referent

„Spiritul timpului“

În discursul rostit la instalarea sa pe scaunul mitropolitan dela Sibiu, marele păstor Andrei Șaguna a spus că va cărmui Biserica spre mântuirea poporului și „*în spiritul timpului*“. Evenimentul înălțării sale pe scaunul de mitropolit al Transilvaniei s'a întâmplat în timpul când ideile revoluționare răscoliseră popoarele Europei, trezindu-le dorul de viață liberă pe plan național și social.

Din asemănarea împrejurărilor de atunci cu cele de astăzi, precum și din coincidența cu schimbarea dela cărma Bisericii române, adusă de moartea Patriarhului Nicodim, observatorul atent crede că este folositor pentru Biserică să se amintească acum gândul acesta cu care Șaguna pornea atunci la lucru.

Deplin pătruns de veșnicia Bisericii, el nu s'a sfiit a spune că va conduce nava potrivit cu spiritul timpului. Universalismul neschimbabil al Bisericii, conjugat cu spiritul timpului, veșnic în devenire, au dominat activitatea Mitropolitului Andrei, care a fost salvatoare pentru neam și pentru credință. În împrejurări grele, țara fiind atunci robită, în epocă de adânci prefaceri sociale, Andrei Șaguna a condus Biserica, cu măiestrie, cu fermitate și cu credință de iluminat. A leșit birurilor, fiindcă a fost artist în alegerea metodelor și în mânăuirea lor. Ideia care determină spiritul timpului actual este *ridicarea poporului*. Sub semnul acesta societatea, în toate compartimentele dezvoltării sale, este străbătută de strigătul acestei lozinci.

Biserica cuprinde cu privirea sa ocrotitoare toate manifestările promovării fiilor ei și cată să fie prezentă peste tot și permanent. Biserica Ortodoxă știe că ridicarea poporului nu poate să fie deplină și durabilă dacă în acest proces nu se dă atențiunea cuvenită elementului esențial al ființei omenești, — sufletul, — factor susceptibil de educare și înnobilare. Bisericii îi revine rolul cultivării poporului, sădind în oameni grija și năzuința de a-și îmbunătăți inima, iubindu-se ca frați buni și fii ai aceluiași Tată Cereșc. Doctrina și morala creștină sunt izvorite din Dumnezeu, care este iubire. Numai când raporturile dintre oameni vor fi condiționate de dragostea

omului pentru semenul său, numai atunci binele social va fi o realitate fericită.

Sub raportul acesta poporul se află încă pe o treaptă scăzută, ura și zavistia celor cari vor să subjuge cu banul și cu armele lor, a celor cari vor să arunce omenirea în noi vărșări de sânge, otrăvesc în largă măsură, relațiunile dintre oameni. De aceia se cuvine ca Biserica, cu mai multă râvnă ca până acum, să puie umărul la ridicarea poporulul. În înțelesul acesta spiritul timpului pretinde ca Biserica să arunce mreaja mai în adânc. Să răscolească toate cugetele, să deștepte în lume grija omului pentru soarta sufletului său.

Intru acest chip privind lucrurile, în fața Bisericii învățătoare se ridică problema evanghelizării poporulul. Popor bun și credincios, Românii se închină lui Dumnezeu cu nădejdea și credința moștenite din bătrâni. Evanghelia ei o trăiesc tălmăcită în fapte, fără a o raporta la dogme, la capitole, sau la versete.

O conștiință ortodoxă vie și rezistentă noi n'avem și din pricina aceasta sunt frecvente căderile dela dreapta credință. Agentul sectant, cu metode rafinate, uzează permanent și arbitrar de texte biblice și ademeneste cu ușurință nu numai pe naivi, sau pe indiferenți, ci și din bisericoși, dar necunoscători ai temelurilor elementare ale credinței.

Catehizarea mulțimii se impune ca datorie nefînlăturabilă și urgentă a Bisericii. În câmpul muncii misionare s'a lucrat și se lucrează frumos încă de acum vreo 25 de ani. Dar au fost și sunt inițiative mai mult locale, persoanele sporadice și necoordonate. Roadele nu sunt la înălțimea nevoilor. Acum se impune o lucrare masivă, energetică, organizată și stăruitoare. Opera aceasta cere un arsenal întreg de arme și între toate factorul esențial este preotul. Privirea cârmuirii spre el trebuie îndreptată și numai după ce elementul acesta, verificat și triat, a fost bine pus la punct, să i se încredințeze mijloacele și sectorul în care să lucreze și de care va fi făcut răspunzător.

O literatură religioasă populară, ușoară și substanțială, să umple țara toată. Deasemenea un colportaj organizat în toate amănuntele, prin care să se răspândească în popor literatura genului ce ne interesează.

Spiritul timpului pretinde o lucrare misionară de adâncime.

În lumina acestui spirit cetind Scripturile, vom desprinde din ele mai drept sensul cuvântului: «*Flecarea preot stă în flecare zi la slujbă*» (Evrei, 10, 11); așa făceau înaintașii, fericiții ucenici «*în toate zilele, în biserică și pe acasă nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos*» (Fapte, 5,42).

PREOTUL G. DICULESCU
București, Bld. Popa Nan

Vizita I. P. S. Patriarh-Locotenent Justinian la Biserica Batiște din Capitală

Pentru Duminică, 21 Martie 1948, Duminica Ortodoxiei, după amiază la orele 6, fusese stabilit mai de mult să se facă în biserica Batiște o rugăciune, la care să ia parte membrele Asociației Creștine a Femeilor și credincioșii bisericii.

P. C. Părinte Profesor Universitar, Dr. Ioan Coman se oferise să rostească o cuvântare despre însemnătatea Duminicii Ortodoxiei, iar Direcțiunea Seminarului Central făgăduise să trimită un grup de elevi, care să dea răspunsurile cuvenite.

Totul fusese astfel pregătit cu grijă. Dar nimeni nu a putut prevedea că această reuniune avea să capete, pe neașteptate, un caracter de înălțătoare solemnitățe.

În adevăr, în ziua și la ora fixată pentru începere, când trebuia să sosească conferențiarul, ușile se deschid și spre marea emoție, dar și spre nespusa bucurie a întregii asistențe, însuși I. P. S. Patriarh-Locotenent Justinian intră în biserică, însoțit de Părintele Profesor I. Coman și Părintele Secretar Teoctist Arăpaș.

Întâmpinat cu Sfânta Evanghelle și Sfânta Cruce, I. P. S. Patriarh Lt. ia loc în strana arhierescă, în timp ce i se cântă imnul patriarhal.

Preotul paroh N. I. Cazacu, în cuvinte pline de emoție urează înaltului Ierarh bun sosit în modesta și vechea biseri-

cuță Bătiște, mulțumindu-I pentru neașteptata și marea cinste ce a binevoit să facă bisericii și credincioșilor, venind în mijlocul lor.

P. C. Pr. Dr Ioan Coman începe apoi să desvolte cuvântarea sa despre bogata și înalta semnificație a Duminicii Ortodoxiei pentru noi creștinii, arătând prin cuvinte frumoase, și cu alese exemplificări din Sfinții Părinți, valoarea Ortodoxiei, care în toate manifestările sale se caracterizează prin smerenie și prin păstrarea neschimbată a învățaturii Mântuitorului Hristos.

După conferință, s'a oficiat o rugăciune de mulțumire, la care corul seminariștilor a dat răspunsurile.

D-ra Nichita, președinta Asociației creștine a femeilor, cu multă cuviință, a ținut la rândul său să mulțumească I. P. S. Patriarh, în numele Asociației, pentru părinteasca sollicitudine de a participa personal la această rugăciune. „Intotdeauna am fost obișnuită să tac în biserică — a spus D-sa între altele — dar de data aceasta am îndrăsnit a lua cuvântul, înalt Prea Sfințite Stăpâne, pentru a Vă arăta că scopul asociației noastre este de a folosi toate mijloacele pentru a apropia și înfrăți sufletele tuturor femeilor: al lucrătoarelor de fabrică, al intelectualelor, al tinerelor eleve și studente, al profesoarelor și al mamelor, unindu-le prin credința în Dumnezeu și iubirea de aproapele“. D-sa a încheiat, cerând I. P. S. Patriarh să acorde Asociației sprijinul și binecuvântarea Sa și rugându-L să le facă într'o zi marea cinste de a le vizita în casa lor pământească.

Corul seminariștilor a încheiat programul cu bucățile: „Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă...“ și „Fericit bărbatul“.

După aceasta, I. P. S. Patriarh Lt. Justinian a luat cuvântul și a spus, în rezumat, următoarele:

„Vreau să mulțumesc, în primul rând, Bunului Dumnezeu, pentru că astăzi m'a învrednicit să trăiesc clipe de adevărată înălțare sufletească. De dimineață am luat parte la serbarea hramului Societății Ortodoxe a Femeilor Române și m'am bucurat de atmosfera sărbătorească ce am găsit acolo. După amiază, m'am aflat în mijlocul studenților teologi și a distinșilor lor profesori, în biserica Radu-Vodă, unde s'a început un șir de meditațiuni religioase pentru timpul postului mare și am văzut cât de folositoare și binefăcătoare sunt aceste meditațiuni pentru sufletul viitorilor preoți...“

„La plecarea de acolo, aflând dela Părintele Profesor Coman că vine la această biserică, spre a vorbi în fața membrilor Asociației Creștine a Femeilor, și în urma invitației sale, am primit cu plăcere să vii să vă cunosc și să vă dau binecuvântarea mea...

„Am ascultat cu mult interes cuvântarea atât de aleasă, a Părintelui Coman și m'am bucurat că P. C. Sa, cu talentul de bun cuvântător ce are, a știut să arate cât de puternică este temeliala Ortodoxiei noastre și cât de mare a fost și este misiunea ei în lume. Pe când alte credințe și alte instituțiuni s'au rătăcit și s'au prăbușit, fie pentrucă n'au avut temeliala solidă, fie pentrucă n'au știut să se mențină pe linia adevărului divin, credința ortodoxă și Biserica Ortodoxă au stat și stau neclintite pe temeliala învățaturii lui Hristos, și au slujit și slujesc adevărului etern, nealterat de ambițiuni omenești deșarte... Această poziție și această misiune a Ortodoxiei trebuie să fie în inima noastră a tuturor...

„Biserica aceasta este în adevăr modestă, nu vorbește prin mărimea sau bogăția ei. Iți amintește, însă, de cuvântul Sf. Ioan Gură de Aur, care a zis că e mai bine să avem biserici și vase de lemn, dar suflete de aur, decât să avem biserici și vase de aur și suflete de lemn. Mă bucur că aici am găsit suflete de aur...

„M'a impresionat deosebit de plăcut cuvântul D-rei Președintă a Asociației Creștine a Femeilor, cu privire la scopul pe care-l urmărește asociația.... Vă îndemn să continuați cu toată stăruința pe calea apropiierii și înfrățirii sufletelor tuturor femeilor române... Iată, în această Duminică a Ortodoxiei, se face pomenire și de două femei, care au avut un mare rol în apărarea adevăratei credințe: Irina și Teodora. Și pentrucă în Ortodoxie se dă mare atenție și semnificației numelor, iată ce însemnează aceste nume: Irina-Pace și Teodora - Darul sau Dragostea lui Dumnezeu... Să căutați să desvoltați și să cultivați în sufletele tuturor femeilor române acele virtuți care au ca scop pacea între toți oamenii și iubirea de Dumnezeu...

„Eu vă binecuvintez din toată inima în această lucrare a D-voastre și vă asigur de tot sprijinul meu ..

„Tuturor celor de față vă dau binecuvântarea mea și rog pe Bunul Dumnezeu să reverse darurile Sale asupra tuturor, în veci, Amin“.

Indată după cuvintele atât de pătrunzătoare ale I. P. S. Patriarh, s'a intonat Polichronionul pentru I. P. S. Sa, pentru Inaltul Prezidium și Guvernul Republicii Populare Române, și pentru toți credincioșii ce au fost de față.

Apoi în accentele imnului: „Pre Stăpânul Patriarhul nostru...”, I. P. S. Patriarh-Lt. a intrat în altar, unde a sărutat Sfânta Evanghelle și Sfânta Cruce și a părăsit biserica bine-cuvântând pre toți cei de față, cari erau cu adevărat fericiți și transfigurați de ciupele atât de înălțătoare, pe care le trăiseră.

ASISTENT.

P A R T E A O F I C I A L Ă

Mișcare în personalul administrativ dela Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor

I. P. S. JUSTINIAN Patriarh-Lt. al României a dat următoarele Deciziuni:

1. P. S. Arhiereu Pavel Șerpe Ploeșteanu, Vicarul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, se delegă cu conducerea lucrărilor Cancelariei, conform Deciziei No. 2 din 5 Martie 1948.

2. Prin Decizia No. 1 din 5 Martie 1948, au fost delegați Consilleri Referenți și Protoierei, următorii:

1. P. C. Pr. Al. Ionescu dela Biserica Sf. Mina—Stejarul—în postul de Consilier Referent al Secției Adm. Bisericești, în locul P. C. Pr. C. Dincescu demisionat.

2. P. C. Pr. Gh. Iliescu dela parohia Isoarele Prahova în postul II de Consilier Referent, al Secției Culturale, în locul P. C. Pr. Marius Constantinescu demisionat.

3. P. C. Pr. Sebastian Vlădescu, dela parohia Băneasa Capitală, în postul de Protoiereu al Circ. I Capitală.

4. P. C. Pr. Gh. Iliescu Palanca dela Biserica Stavropoleos din Capitală, în postul de protoiereu al Circ. III Ilfov.

5. P. C. Pr. C. Popescu dela parohia Chiselet Ilfov, în postul de Protoiereu al Circ. II Ilfov.

6. P. C. Pr. Petre Chirea, dela Parohia Sh. Haralambie din T.-Măgurele în postul de Protoiereu la Circ. I Teleorman.

7. P. C. Pr. N. Ionescu, dela parohia Slăvești Teleorman, în postul de Protoiereu al Circ. III Teleorman.

8. P. C. Pr. Em. Vlaiculescu, dela parohia Mănăstirea, Văleni de Munte, în postul de Protoiereu al Circ. IV Prahova.

9. Prin Decizia No. 18 din 21 Aprilie 1948, P. C. Pr. Ion Hurduc, Profesor de Religie la Liceul Teoretic din Giurgiu, se numește pe data de 30 Aprilie a. c., în postul vacant de Consilier Referent al II-lea al Secției Adm. Bis.

10. Prin Decizia No. 19 din 21 Aprilie a. c., P. C. Preot Gh. Pașoi, dela Catedrala Sf. Episcopii a Râmnicului, se numește Consilier Referent provizoriu la Secția Economică.

11. Prin Decizia No. 20 din 21 Aprilie 1948, D-l Avocat Grigorie Nicolau, Consilier Referent definitiv la Secția Economică dela Arhiepiscopia Iașilor, se transferă la Arhiepiscopia Bucureștilor, în post vacant pe data de 30 Aprilie, a. c.

12. P. C. Pr. Dumitru Cristescu, dela parohia Sf. Vlneri Herasca din Capitală, se numește în postul I de Consilier Referent, la Secția Culturală, conform Deciziei No. 7 din 20 Martie 1948.

13. D-l Gheorghe Stoicescu, cântăreț la parohia Sf. Maria Patriarhul Miron din Capitală, se delegă Inspector al Corurilor și cântăreților bisericești din Eparhie, pe data de 1 Aprilie 1948, conf. Deciziei No. 6 din 20 Martie 1948.

SECȚIA CULTURALĂ

Cărți recomandate de Sf. Arhiepiscopie

„Cele cinci cuvântări despre Dumnezeu“, scrise de Sfântul Părinte Grigore de Nazlanz în veacul al patrulea după Hristos, au același neprețuită valoare pentru predicatorul de acum, cum au avut pentru predicatorul de atunci.

Oare nu este, acum ca și atunci, același rațiune care caută să înțeleagă nepătrunsa taină a Dumnezeirii? Nu cu aceeași rațiune, acum ca și atunci, predicatorul trebuie să demonstreze Dumnezeirea Sf. Treimi, bunătatea, atot-puterea, atotștiința, nemărginirea și veșnicia persoanelor Treimii? Nu cu argumentele aceleiași rațiuni trebuie să arate predicatorul nevoia dragostei între

oameni, având, drept pildă marea și nemărginita iubire a lui Dumnezeu pentru oameni? Hotărât, aceeași este rațiunea omenească și păstrând deosebirile de amănunt, aceleași probleme. Dacă aceleași sunt problemele și aceeași rațiune, cine altul mai bine decât Sf. Grigore de Nazianz, numit Teologul, ar putea să le cerceteze? Cine nu cunoaște valoarea fără seamăn a *Celor cinci cuvântări teologice*? Cine nu cunoaște puterea rațiunii, căldura credinței, culoarea imaginației, focul inimii și strălucirea judecății cu care sunt tratate, în aceste cuvântări, problemele care se pun și se vor pune oricărui predicator din orice timp? Deaceia, nu se poate cineva socoti în stare să predice cu temelie fără cunoașterea acestor cuvântări.

Preoții, în discuțiunile lor pastorale, în fine, cât și în predicile lor, vor fi cum nu se poate mai bine sprijiniți de traducerea în românește a acestor cuvântări. „Cele cinci cuvântări teologice ale Sf. Grigore de Nazianz” au apărut în românește tâlcuite de Părintele Gh. T. Tilea și prof. N. Barbu.

* * *

Marea Cuvântare Catehetică de Sf. Grigore de Nissa

Predica e o parte a cultului creștin. După înălțarea inimii și a cugetului în celelalte părți ale Sf. Liturghii, predica vine să lumineze

mintea, să întărească convingerea, să aprindă lumini nestinse de călăuzire în viață, în sufletele drept credincioșilor. Preotul predicator trebuie să fie el însuși izvor de lumină, pentru ca să poată împărți lumină. Cunoașterea temeinică a dreptei credințe creștine și a gândurilor ce frământă sufletele credincioșilor pe care-i păstorește, îi este singurul mijloc al îndeplinirii acestei datorii a misiunii sale. Cartea trebuie să-i stea mereu la îndemână. Cartea, care să-i dea lumina pe care s'o împartă drept credincioșilor.

Una din aceste cărți este *Marea Cuvântare Catehetică a Sf. Grigorie, episcopul Niseei* scrisă de acela care a fost numit, „*Sf. Albul Ortodoxiei*”; „*misticul și filosoful*”. Marea cuvântare catehetică îi pune predicatorului la îndemână argumentele cu care să susțină adevărul existenței lui Dumnezeu, adevărul Dumnezeirii Sf. Treimi, adevărul nemuririi sufletului, al judecății vlitoare și alte adevăruri cu privire la botez, împărtășanie, har, credință, creație, materie, natură trupească, natură sufletească, liberă voință și păcat, etc.

Viața se schimbă, dar problemele de temelie ale sufletului omenească rămân aceleași. Sf. Grigorie al Niseei, cu spiritul său de filosof, a tratat în chipul cel mai sistematic aceste probleme. Nicio lucrare de dogmatică n'ar putea întrece în lumină și limpeziște expunerea și

discutarea problemelor amintite. Deaceia cu greu s'ar putea închipui un predicator care să nu ia lumină din luminile *Marei Cuvântări Catehetice*. Traducerea ei în românește este de un neprețuit folos pentru predicator, slujitor al altarului. Și ea există acum, prin obșeala Părintelui D. Cristescu și a Profesorului N. Barbu.

Difuzarea „Prohodul Mântuitoru'ul nostru Iisus Hristos“.

„Sfântul Sinod“, cu ordinul circular Nr. 378 din 3 Aprilie 1948, a dispus trimiterea spre difuzare a câte 20 de exemplare din Prohodul tipărit de Institutul Biblic, fiecărei parohii. Reproducem mai jos acest ordin circular, îndemnând pe toți Cucernicii preoți să execute întocmai această dispoziție:

Cucernice Părinte Paroh,

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române văzând mulțimea de tipărituri ale *Prohodului Mântuitorului nostru Iisus Hristos*, al căror text nu se potrivește unul cu altul, din pricina feluritelor tălmăciri și tipăririi greșite, neșăgădite deseori în condițiuni neîngădite de dumnezeiasca frumusețe a acestei cărți, a hotărât să se dea la lumină de către Institutul Biblic și de Mislune o ediție revăzută și

oficială a acestui Prohod, care să fie aceeași pentru toate bisericile de pe întregul cuprins al Țării.

După porunca aceasta, Institutul Biblic a tipărit *Prohodul Domnului*, statornicindu-se astfel ediția oficială a Bisericii Ortodoxe Române, singura îngăduită pentru cântarea și folosirea obștească.

Drept urmare a acestui fapt, Sfântul Sinod în ședința sa dela 30 Martie a. c., chibzuind asupra nevoii de răspândire a acestei cărți, a hotărât să se trimeată, fără întârziere, fiecărei parohii din Țară un număr de 20 exemplare, pe care CC. PP. sunt îndatorați să le distribuie contra cost de 70 lei exemplarul, în parohiile care le păstoresc, înalte de Vinerea Patimilor din acest an, în scopul de a se introduce unitatea de cult în toate bisericile noastre și ca să se împiedice pătrunderea altor ediții neautorizate ori greșit tălmăcite.

Vi se pune în vedere că nu se îngăduie, în niciun fel, cântarea Prohodului în biserică după alte ediții, în afară de ediția oficială a Sfântului Sinod tipărită de Institutul Biblic și trimisă spre răspândire tuturor parohiilor din cuprinsul Patriarhiei Române.

Potrivit acestei hotărâri se trimite și C. Voastre un număr de 20 exemplare din acest Prohod iar costul lor total în sumă de 1.400 lei sunteți obligat să-l depuneți la C. E. C. Cont, Nr. 12.300 pe sea-

ma Institutului Biblic, sau să-l înalțăm direct Institutului prin mandat poștal pe adresa Str. Antim, Nr. 29, București V, până la data de 8 Mai 1948.

Vi se atrage luarea aminte că pentru executarea hotărârii de mai sus a Sfântului Sinod sunteți direct răspunzător, iar călcarea ei va fi socotită ca o abatere dela îndatorirea păstrării unității de cult și se va sancționa ca atare prin instanțele disciplinare.

Cu patriarhicești binecuvântări.

Președinte al Sfântului Sinod

† JUSTINIAN

Patriarh Lt.

Recomandarea revistei „România Aeriană“

Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor a dat următorul ordin circular către toți preoții din eparhie:

Motivați de adresa Onor. Minister al Cultelor No. 4413/948, vi se face cunoscut că Sf. Arhiepiscopia recomandă tuturor C. Preoți din Eparhia noastră a se abona la revista „România Aeriană,” pentru popularizarea aviației, contribuind astfel la răspândirea cunoștințelor aviatice în pătura credincioșilor din parohii.

SECȚIA ECONOMICĂ

Dispozițiunile Ministerului Cultelor cu privire la stimularea depunerilor pe livrete de economii

Redăm mai jos adresa trimisă de Ministerul Cultelor Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, precum și instrucțiunile necesare date de forurile competente, în legătură cu sprijinul pe care preoții sunt dator să-l dea acțiunii de lămurire a credincioșilor asupra foloaselor aduse de depunerile spre fructificare pe livrete de economii:

„In legătură cu adresa Băncii Naționale a României, Direcțiunea Creditelor, Serviciul Depunerilor spre fructificare, No. 133.060 din 1948, înreg. sub No. 4538/948, avem onoare a vă face cunoscut, că pentru menținerea succesului stabilizării monetare și desăvârșirea întregului plan legat de această operațiune de interes general și care necesită o acțiune continuă pentru încurajarea spiritului de economie în scopul de a se crea un curent cât mai puternic al depunerilor spre fructificare către Instituțiile de Credit, este nevoie ca și Biserica prin prestigiul și autoritatea morală a clerului ei, în predicile și în cuvântările ocazionale, să fie prezentă în această acțiune de lămurire a maselor, la formarea convingerilor necesare creierii unui

Curent puternic pentru depunerile spre fructificare către Institutele de Credit.

Pentru completă lămurire și edificare spre atingerea scopului propus, vă înaintăm, alăturat, rezumatul normelor pentru colectarea, restituirea și contabilizarea depunerilor de economii și argumente pentru stimularea depunerilor spre fructificare pe livrete de economii, referitoare la această problemă, rugându-vă să dispuneți organelor în subordine—prototierii și preoții să desfășoare o activitate intensă în spiritul celor arătate, comunicându-ni-se cât mai des prin rapoarte informative și cu date precise, despre această campanie de lămurire a maselor de depunători, arătându-ne eventual greutățile întâmpinate de preoți, cu sugestiile și propunerile.

p. Ministru, Indescifrabil.

p. Director, *Al. Stoienescu*.

Noul regim legal al depunerilor pe livrete de economii

Instrucțiunile date Băncilor

Publicul a fost informat la timp că, printre importanțele măsurii ce au fost luate de către forurile economice ale guvernului, în urma stabilizării monetare, figurează — la un loc de primă importanță — noul regim al depunerilor spre fructificare pe livrete de economii.

Printr'o lege specială, Banca Națională a României a fost autori-

zată să garanteze restituirea economiilor depuse la anumite bănci, cu începere dela 15 August 1947 și să stabilească condițiunile de amănunt pentru primirea, restituirea și contabilizarea depunerilor spre fructificare pe livrete de economii.

Printr'un recent Jurnal al Consiliului de Miniștri, Banca Națională a României a fost autorizată să primească ea însăși depunerile spre fructificare pe livrete de economii.

În acest scop, Banca Națională a României va folosi Agențiile pe care le înființează în toate comunele principale din țară, precum și Sucursalele deja existente.

În baza cadrului legal creat, Banca Națională a României a elaborat norme speciale, ce au fost trimise în toată țara.

Acest cadru legal, împreună cu normele date de B. N. R., oferă depunătorilor pe livrete de economie următoarele avantaje:

— garanția de restituire dată de B. N. R. ;

— dobânda 5% la vedere și 6% pentru minimum 90 zile ;

— dobânda se calculează din ziua imediat următoare depunerii ;

— scutire de orice impozite, taxe și speze prezente și viitoare ;

— secretul depunerilor ;

— depunerile nu pot fi poprite sau urmărite.

La toate acestea, *trebuie adăugat faptul că leul a fost stabilizat și nu numai că el își păstrează valoarea, dar și-o sporește prin creșterea puterii lui de cumpărare, datorită scăderii prețurilor.*

Din examinarea normelor amintite, obligatorii pentru toate instituțiile de credit publice și particulare, desprindem puncte de un real interes pentru marile masse ale deponenților.

Persoanele fizice și juridice au libertatea deplină să aleagă institutul de credit la care vor să facă depunerile lor.

Colectarea economiilor se face prin :

- Sucursalele și Agențiile B. N. R., Institutele de Credit publice și particulare garantate de B. N. R.
- sucursalele acestora și
- oficii colectoare.

Aceste oficii colectoare reprezintă o noutate și un avantaj în plus pentru depunător. Ele vor funcționa în cadrul tuturor instituțiilor și întreprinderilor cu peste 100 de salariați și vor face gratuit orice primire și restituire de depunerii. Astfel depunătorii nu vor mai fi nevoiți să piardă timpul cu deplasări și formalități la ghișeele centrale ale băncilor, ci vor avea acest ghișeu chiar în întreprinderea unde lucrează.

Suma minimă ce poate fi depusă pe un livret de economii este

de lei 100 ; în anumite condițiuni pot fi depuse și sume mai mici.

Fiecăru deponent i se va elibera gratuit un livret de economii, aceeași persoană putând avea chiar mai multe livrete la aceeași bancă sau la bănci diferite,

Livretele vor putea fi: la purtător, nominative, nominative plătibile la purtător și, în fine, cu condițiuni speciale de retragere după cererea depunătorului.

Centralele și sucursalele băncilor vor primi depunerile pe livrete, chiar dacă livretul prezentat la ghișeu a fost emis de o altă bancă.

Această nouă măsură este menită să vină în ajutorul depunătorilor care se găsesc temporar într'un alt oraș decât cel de reședință și în care banca emitentă a livretului său nu are o sucursală.

Utilizarea depunerilor primite de bănci nu poate fi făcută decât sub controlul Băncii Naționale a României, pe baza normelor de dirijarea creditelor, așa că nu poate fi vorba de a acorda împrumuturi a căror restituire să fie incertă.

Depunerile pe livrete primesc o dobândă de 5% la vedere și de 6% la termen (cel puțin 90 zile începând chiar de a doua zi de când au fost depuse).

Iată deci că depunătorii nu mai pierd dobânzile ca în trecut, când acestea începeau să curgă după trecerea a 15 până la 30 zile din momentul depunerii.

Capitalizarea dobânzilor se face anual la 31 Decembrie.

Pentru această operațiune, se recomandă ca depunătorii să prezinte livretele anual, între 1 Februarie și 31 Martie, la centrala sau sucursala Institutului emitent, pentru a le fi înscrise dobânzile.

Suma minimă ce poate fi retrasă pe un livret este de lei 100. Retragerile pot fi făcute la oficiul colector din instituția sau întreprinderea unde lucrează depunătorul, la centrala sau sucursalele băncii care a emis livretul de economii, sau chiar la centrala și sucursalele altor bănci, în cazul când depunătorul se găsește întâmplător într'un alt oraș.

Această organizare reprezintă într'adevăr un alt avantaj principal pentru depunătorii și au fost luate toate măsurile ca sistemul să funcționeze fără posibilități de defecțiuni.

Sumele retrase nu mai primesc dobânzi din ziua ridicării lor dela ghișeu.

Nici un ghișeu ce face operațiuni de depuneri spre fructificare nu poate refuza plata unei restituiri, care se poate face oricând într'un timp minim fără formalități complicate.

Contravenienții la normele arătate, împreună cu reprezentanții lor legali, sunt pasibili de pedepse dela 6 luni la 2 ani închisoare și amendă dela 5.000 până la 100.000,

iar instituția respectivă o amendă dela 200.000 lei.

Am dat mai sus numai câteva din avantajele principale pentru depunători. Normele mai prevăd o serie de instrucțiuni tehnice, cu privire la contabilizarea depunerilor pe livrete, instrucțiuni ce vor fi aplicate în viitor uniform de către toate Institutele de credit.

La normele arătate este anexată și o listă a Institutelor de credit cu depuneri garantate de Banca Națională a României și anume:

1. Cassa Națională de Economii și Căcuri Poștale
2. Cassa de Depuneri și Consemnațiuni
3. Societatea Națională de Credit Industrial
4. Banca de Credit Român
5. Banca Sovieto-Română
6. Banca Românească
7. Banca Ardeleană
8. Banca Chrissoveloni
9. Banca de Scont a României
10. Institutul de Credit Românesc
11. Creditul Național Agricol
12. Creditul Funciar Rural
13. Banca Comercială Italiană și Română
14. Banca de Credit din Praga
15. Banca de Credit a Meseriașilor
16. Banca Economică
17. Banca Timișoarei, Timișoara
18. Banca Economică din Timișoara
19. Banca Albina, Sibiu

20. Banca Generală de Economii, Sibiu
21. Banca Centrală pentru Industrie și Comerț, Cluj
22. Banca Transilvaniei, Cluj
23. Cassa de Păstrare și Banca de Credit, Cluj
24. Banca pentru Agricultură și Comerț, Dej
25. Banca Română, Sighișoara
26. Banca Victoria, Arad
27. Banca de Comerț, Brașov
28. Banca Sucevei, Fălticeni

Din datele culese până acum, se constată o creștere continuă a depunerilor pe livrete. Aceasta dovedește că stabilizarea monetară este o realitate și că moneda noastră este solid acoperită în aur și sigură pentru ziua de mâine, când puterea ei de cumpărare va crește și mai mult prin scăderile de prețuri.

Măsurile luate de forurile guvernamentale și de Banca Națională a României, în legătură cu depunerile spre fructificare pe livrete de economii, dovedesc îndeajuns că se merge pe drumul normalizării vieții noastre economice.

Argumente pentru stimularea depunerilor spre fructificare pe livrete de economii

1. Spulberarea svonurilor tendențioase cu privire la poziția leului, argumentele de bază fiind :

- a) reușita stabilizării monetare ;
- b) acoperirea solidă în aur a

leului stabilizat (86% după însăși declarația D-lui Guvernator) ;

c) oprirea apelului Ministerului Finanțelor la B. N. R., acest Departament având acum în permanență un disponibil în numerar la B. N. R.

d) distribuirea de credite ieftine pentru producția agricolă, direct prin Sucursalele și Agențiile B. N. R.

e) coborârea prețurilor în sectorul alimentar ;

f) apropiata coborâre a prețurilor în sectorul industrial, prin măsurile luate de Guvern pentru stabilirea muncii în acord, degrevările fiscale și controlul economic ;

g) înlăturarea speculei prin crearea de magazine de Stat ;

h) limitarea profiturilor .

2. Propaganda pentru stimularea depunerilor spre fructificare pe livret de economii, scoțând în evidență următoarele avantaje create pentru depunători :

a) B. N. R. garantează restituirea depunerilor făcute la institutele de credit publice și particulare prevăzute în Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1585 din 2 Decembrie 1947 :

b) Dobânda remuneratorie :

5% la vedere

6% la termen (minimum 90 zile), cu începere din ziua următoare depunerii.

c) Orice sumă depusă pe livret de economii poate fi retrasă ori-când ;

d) Operațiunile cu depuneri spre fructificare pe livrete sunt scutite de orice impozite, taxe, timbre și speze prezente și viitoare;

e) Depunerile pe livrete de economii sunt secrete;

f) Depunerile spre fructificare nu pot fi urmărite decât în baza unei sentințe judecătorești rămasă definitivă și numai dacă sumele depuse au fost dobândite ilicit.

3. Relevarea că și veniturile cele mai mici nu sunt cheltuite integral deodată și că deci, în loc ca fiecare individ să păstreze o rezervă în numerar tezurizată, să o depună, deoarece poate face ori-când retragerea ei.

4. Argumentarea că este în interesul tuturor practicarea economiei, care poate acoperi o eventuală nevoie personală la un moment dat.

5. Stabilizarea leului nu mai îndreptățește cheltuirea lui rapidă și uneori inutilă, fiindcă orice rezervă depusă spre fructificare nu numai că nu-l depreciează valoarea, ci din contră îi întărește poziția și astfel îi sporește puterea de cumpărare.

6. Ca un ultim argument se va arăta că economiile plasate în acțiuni productive pot contribui la refacerea țării, fără punerea în funcțiune a mașinilor de tipărit, care cu cât tipăresc mai mulți bani, cu atât fac mai mult rău tuturor cetățenilor.

Asigurarea imobilelor bisericești

Publicăm mai jos adresa Nr. 1172/948 a Consiliului Central Bisericesc, către Sf. Arhiepiscopie, atrăgând atenția cucernicilor protoerei să se conformeze întocmai dispozițiilor acestei adrese.

Înalt Prea Sfințite,

Revenind asupra adresei Noastre Nr. 2260/947, cu frățescă dragoste vă aducem la cunoștință următoarele:

În conformitate cu Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române și Regulamentul de funcționare al Eforiei Bisericii Ortodoxe Române sunt obligate a-și asigura bunurile lor la Fondul General de Asigurare al imobilelor bisericești.

Mentrea acestui Fond este să asigure contra pericolului de incendiu imobilele bisericești: biserici, mănăstiri, schituri, reședințele patriarhale, metropolitane, arhiepiscopice, protopopești, parohiale, seminarii, institute teologice și de educație religioasă, case producătoare de venit, etc. și conținutul lor.

Pășindu-se la o temeinică organizare a acestui Fond, s'au luat măsurile, ca începând cu anul financiar 1948/949 nici una din unitățile constitutive ale Bisericii, să nu se mai sustragă dela îndatorirea legală de a-și asigura bunurile prin

Eforie, urmând a se aplica cele mai severe sancțiuni, în caz de neexecutare.

Deaceea, aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, cu frățească dragoste vă rugăm să binevoiți a pune în vedere organelor protopopești și parohiale în subordine, să ia de îndată măsuri în vederea asigurării imobilelor bisericesti, îngrijind ca fiecare parohie să aibă înscrisă în buget prevederea legală pentru asigurare, precum și să execute *ordinele* ce li s'au dat în această privință, restituind Eforiei ofertele de asigurare trimise, împreună cu rata de asigurare.

Pentru orientare reamintim că în urma stabilizării monetare, plafonul minim de asigurare a fost fixat la lei 500.000, pentru parohiile rurale și lei 1.000.000 pentru parohiile urbane.

Primiți, Vă rugăm, Înalt Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

p. Președinte
Vicar Patriarhal
† ATHANASIE

Efor,
Pr. Al. Vlaiculescu

Cum se acordă indemnizațiile pentru copii

Publicăm mai jos ordinul circular Nr. 1770/948 al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, Secția Economică, către toate oficiile protopopești și parohiale din cuprinsul eparhiei.

„Vi se comunică în copie, spre știință, adresa Nr. 1770/948 a Onor. Minister al Cultelor Direcțiunea Contabilității, privitoare la indemnizațiile pentru copii.

„Constatându-se din corespondența pe care o primim, cât și din întrebările ce se fac Serviciului de ordonanțare a salariilor de către unele Instituțiuni exterioare sau unii dintre salariații noștri, asupra vârstei până la care se acordă indemnizația pentru copii și în scopul ca dispozițiunile legale privind această chestiune să fie uniform aplicate pentru toți cei interesați, avem onoare a vă face cunoscut că, potrivit prevederilor art. 32 din Statutul Funcționarilor Publici, indemnizația se acordă pentru copiii care nu urmează nici un fel de școală numai pe timpul cât aceștia sunt considerați minori, adică până la 21 ani și numai în cazul când copilul nu primesc întreținerea de la Stat, județ, comună ori persoane în afară, fie mamă și tată, sau nu au veniturii proprii cel puțin egale cu quantumul indemnizației.

Pentru copiii care urmează cursurile universitare sau echivalente, indemnizația se plătește până la vârsta de 23 ani inclusiv.

Indemnizația se acordă funcționarilor și pentru copiii majori, dacă aceștia sunt înapți din punct de vedere fizic sau mintal ca să-și câștige singuri existența, cu condiția de a fi sub îngrijirea părinți-

lor, de a nu se găsi numai trecător în această situație și de a nu avea venit propriu cel puțin egal cu quantumul indemnizației pentru copii.

p. Ministru

(ss) *Indescifrabil*

Pentru conformitate,

S. Bongioianu

SEC. ADMINISTRATIVĂ

Posturi de cântăreți vacante.

Sfânta Arhiepiscopie publică următoarele posturi de cântăreți vacante în cuprinsul Eparhiei.

I. Capitala:

Cărmidarii de Jos, postul I, din protoeria II-a; Parcul Ghencea, postul I, din protoeria II-a.

II. Jud. Ilfov:

Pârilita, postul I, din protoeria II-a; Orăștii, din protoeria II-a; Vărăștii, postul I, din protoeria II-a; Ghermănești; Tămădăul Mare, postul I; Rădulești, postul I; Netezești, postul I; Petrechioaia, postul I; Coțofanca, toate din protoeria a III-a.

III. Jud. Prahova.

Sf. Andrei Ploești I și II; Sf. Atanasie, II; Buna Vestire, I și II; Sf. Ecaterina, II; Sf. Filofteia, I și II; Sf. Gheorghe Nou, II;

Sf. Gheorghe Vechiu, II; Sf. Ioan, II; Malca Precista, I și II; Sf. Sava, I și II; Ploeștii, I; Strejnicu, II; Adâncata, II; Bătești, I; Belciug, I; Berceni, I; Buda Pălanga, I; Brătești, I; Ciurău, I; Cocorăștii Colți, I; Cocorăștii Grind, I; Cocorăștii Misi, I; Crivina, I; Găgeni, I; Ghiorghia, I; Goruna, II; Hătcărău, I; Malamuc, I; Negolești, I; P. Văleni, I; Popești, I; Predești, I; Răfov, I; Scăeni, I; Sîpotu, I; Sîrna, II; Stejarul, I; Târgul Nou, I; Vlădeni, I.

Păulești, postul I, Scăeni, Fil. Balaca, postul I, ambele din protoeria I-a; Comarnic, postul I; Scorțeni, postul I; Buștenari, postul II; Adormirea, toate din protoeria II-a; Gostilele, din protoeria III; Berteș; Bătrâni, postul I, ambele din protoeria IV-a.

Sf. Ioan Vălenii de Munte II; Sf. Filip Vălenii de Munte II; Nașterea Maicii Domnului, Slănic II; Prăjani Slănic; postul I și II; Aluniș I, postul II; Aluniș II, postul I; Arcești Podgoria, postul I și II; Bodești Posești, postul II; Bătrâni, postul I și II; Berteș I, postul I și II; Berteș II, postul I și II; Bughele, postul II; Cărbunești, postul I și II; Cerași I, postul II; Cerași II, postul II; Cosminele, postul I și II; Coțofănești, postul II; Cuib, postul II; Drajna de Sus, postul II; Gornetu Cuib, postul II; Gura Vitoarel, postul II; Ghiaba, postul II; Homoriciu, postul I și II; Isvoarele,

postul I și II; Livadea, postul II; Fundeni, postul II; Măgurele I și Măgurele II, la ambele, postul I'; Măneclu Ungureni, postul II; Nucșoara, postul I și II; Ogretin, Opăriți; Păcureți; Pântești; Posești; Podenii Noi, la toate șase postul II; Poiana Verbilău, postul I și II; Predeal Sărac, postul II; Râncezi, postul I și II; Scăioși, postul I și II; Scurtești, postul II; Strâmbeni, postul I; Surani, postul I și II; Șolmari; Târlești; Teșani; Treștoara, la toate patru, postul al II-lea; Valea Stâlpului, postul I; Verbilău I și Verbilău II, la ambele, postul II; Vitioara de Sus, postul II; Protosinghelu, postul I și II; Costeni, postul II.

IV. Jud. Vlașca.

Frasianu, postul I; Drăghiceanu; Bălăria; Adunați Copăceni, toate din protoeria I-a;

V. Jud. Teleorman.

Vânători; Viișoara; Voevoda; Odaia; Răzești, toate din protoeria I-a; Căldăraru, postul I și II; Bărla II, postul I, ambele din protoeria II-a; Palanga, din protoeria III-a; Sf. Teodor din Roșiori de Vede, protoeria II-a.

VI. Jud. Dâmbovița.

Mănăstirea Dealul, postul I; Gorgota; Răzvadul de Jos, toate din protoeria I-a, Picior de Munte, din

protoeria II-a; Mitropolia Târgoviște; Sf. Vineri-Tăgoviște, ambele din protoeria I-a; Sf. Ilie Găești și Catanele, din protoeria II-a.

VII. Jud. Muscel.

Godeni și Valea Siliștii, ambele din protoeria I-a.

Candidații vor depune actele la Protoerile respective. În termen de 15 zile dela publicarea posturilor.

Un ordin al Ministerului Apărării Naționale transmis prin Ministerul Cultelor.

Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 581/948 Cabinet, a trimis Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor o adresă a Ministerului Apărării Naționale, pe care o publicăm mai jos, spre știință și executare:

Copie depe adresa Ministerului Apărării Naționale - Cabinetul Ministerului No. 42/1948 înreg. sub No. 581/1848 către Ministerul Cultelor.

Am onoare a vă aduce la cunoștință următoarele:

Unele organe în subordine ale Ministerelor solicită adesea dela Comandamentele și formațiunile armatei, diferite date cu caracter militar, sau ajutoare materiale.

Cum toate unitățile Armatei au

nstrucțiunii de a nu da nici un fel de relații cu caracter militar, sau ajutoare materiale fără aprobarea Ministerului Apărării Naționale, adese ori unele unități sunt puse în situația ca prin refuzul lor, față de organele civile, să creeze o stare de nemulțumire și comentarii defavorabile din partea acestora la adresa Armatei.

Pentru a nu se mai da loc la astfel de situații, vă rugăm să binevoiți a dispune să se pună în vedere organelor Dvs. în subordine,

de a nu se mai adresa *direct* unităților și stabilimentelor Armatei pentru ajutorarea materială sau date cu caracter militar.

Ministerul Apărării Naționale, propune ca orice cerere de acest gen să fie supusă de către organele Dvs. subalterne, urmând a fi soluționate direct între Departamentul Dvs. și Ministerul Apărării Naționale.

D. O.

Directorul Cabinetului
Consilier Superior

(ss) OVIDIU CONSTANTINESCU

COLȚUL SINDICAL

Votată în ședința plenară a Sindicatului salariaților Sf. Arhiepiscopii din ziua de 22 Martie 1948

REZOLUȚIA

„Secțiunea Sindicală a salariaților din Cancelaria Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, din Sindicatul Ministerului de Culte, întrunită în ședință plenară în ziua de 22 Martie 1948, cu ocazia constituirii sale și alegerea comitetului de conducere, în urma discuțiilor purtate constată :

1. — Prin numirea nouilor Consilieri Referenți și proto-popi, Biserica Ortodoxă Română a făcut un pas hotărâtor și decisiv pe drumul democrației populare, fiind eliberată de ultimele vestigii ale politicei burghezo-liberale. Această schimbare făcută prin lupta clasei muncitoare, încă dela 7 Noembrie 1947, în ordinea statală, vedem acum cât s'a înfăptuit și în instituția noastră.

2. — Art. 28 din proiectul de Constituție, care prevede garanția Statului pentru libera exercitare a Cultelor religioase, descătușează Biserica Ortodoxă Română de spiritul intervenționist al politicei burghezo-capitaliste, așa cum era prevăzut în art. 22 din vechea Constituție, prin care cu vădite intenții politicianiste ea a fost proclamată ca Biserică dominantă.

Având această garanție, ea își va putea exercita nestingherită marea misiune ce-i revine, potrivit înaltelor percepte evanghelice.

Față de aceste constatări, noi membrii Secției Sindicale ne luăm următoarele aganjamente :

1. — Să sprijinim Guvernul Frontului Democrației Populare în toate acțiunile sale, fiind convinși că prin aceasta consolidăm regimul democrației populare sintetizat prin Republica Populară Română.

2. — Să popularizăm, să difuzăm în masele largi populare și să lămurim proiectul noiei Constituții a R. P. R., depunând

toate eforturile pentru reușita în alegerile dela 28 Martie 1948 a candidaților Frontului Democrației Populare.

3. — Să participăm activ la munca voluntară pentru reconstrucția țării, alături de clasa muncitoare.

4. — Să demascăm în fața opiniei publice pe toți reacționarii care caută să submineze pe căi piezișe temelia Republicii Populare Române.

5. — Să dăm concurs nelimitat celor în drept pentru instaurarea unui spirit de perfectă legalitate și dreptate în administrația bisericească.

6. — Să luptăm ca cel puțin acum să se rezolve dezeratele noastre din trecut, de a ni se amenaja cantina și rezolva problema locuințelor.

Trăiască Republica Populară Română care asigură libertățile religioase pentru toți cetățenii ei.

Trăiască Confederația Generală a Muncii care luptă pentru o justă apreciere a tuturor celor ce muncesc cu brațele și mintea, dela orașe și sate.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român avangarda clasei muncitoare, călăuzitorul și luptătorul pentru realizarea idealurilor înalte de pace și prosperitate.

Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare“.

•

În aceeași ședință a fost ales următorul comitet de conducere a secției noastre sindicale:

Președinte: *T. Gobjllă*

Vice-președinte: *Gh. Stchttlu*

Secretar; *V. Mamulea*

Membri: *Stela Bonglotanu, Truță Gavrl, Atanaste Pân-tea și Alexei Palade.*

ANUNȚ

Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, face cunoscut că *Magazinul de obiecte bisericești*, bine asortat cu toate cele necesare cultului nostru ortodox, este instalat în noul imobil, construcție proprie, pe terenul Sf. Patriarhii Str. Fundătura Sf. Mitropolii No. 1, colț cu Str. 11 Iunie.

Sfânta Arhiepiscopie pune la dispoziția P. C. Preoți și binecredincioși creștini, obiecte ieftine și de bună calitate, confecționează veșminte preoțești și alte articole bisericești.

Toate obiectele au prețul sub nivelul celor dela alte magazine particulare, similare.

Magazinul este deschis zilnic în conformitate ca dispozițiunile legale; orele de lucru, sunt cele fixate de lege.

Tramvaiele ce duc la magazin sunt: 15, 20, 17, 8, iar stația de coborire este „11 Iunie”.